

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia S. Avgvstini de humanæ naturæ stantis, lapsæ,
puræ statu & viribus eruitur & explicatur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

14. Augustini doctrina de gratia Dei, Evangelica, Apostolica, Catholica, &
irrefragabilis auctoritatis; totius Ecclesiae nomine scripta, silentibus
scriptoribus universis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13673

33
 dicturi sumus, atque ostensuri plerasque controversas de quibus hoc seculo animosissime contenditur, ab Augustino & Ecclesia tanquam fidem Catholicam fuisse definitas. Nec enim Augustinus doctrinam de gratia Dei, tanquam ab alijs aut se inventam opinionem tradidit, ut

A hoc tempore in præcipuis quæ de illa ventilarunt difficultatibus putant; sed tanquam doctrinam Evangelicam & Apostolicam, cui nemo posset sine fidei Catholicæ læsione refragari.

CAPUT XIV.

Augustini doctrina de gratia Dei, Evangelica, Apostolica, Catholica, & irrefragabilis auctoritatis; totius Ecclesiæ nomine scripta, silentibus Scriptoribus universis.

Hæc igitur causa est, cur Prosper doctrina non minus quam sanctitate celeberrimus, doctrinam Augustini, de gratia Dei tanquam Evangelicam, Apostolicam, Catholicam, cælestis & irrefragabilis auctoritatis passim prædicet. Nam in Epistola ad Rufinum, vocat Augustinum summum illi tempore in Ecclesia virum; excellentissimam auctoritatem virum; præstantissimum ministrum gratia. Ad cuius librorum lectionem hortatur Rufinum, ut in conficienda Dei gratia desecatissimam ac saluberrimam Evangelicam, Apostolicamque doctrinam intelligentiam consequatur. Et ad ipsum Augustinum de gratia scribens, dicit sectatores Augustini, sanctam atque Apostolicam doctrinam ipsius auctoritatem sequi. Et alibi tanquam rem vulgo notam proficitur: Romanam, Africanamque Ecclesiam, & per omnes mundi partes universos promissionis filios cum DOCTRINA HVIVS VIRI, sicut in tota fide, itam GRATIAE CONFessione CONGRVERE.

A Dei à duobus ei Concilijs Africa Carthagenensi & Milevitano imposita fuit, prout ipse testatur ad populum Hipponensem dicens: *Curam scripturarum mihi, fratres & patres mei Co-Episcopi, duobus Concilijs Numidicæ & Carthagenis, imponere dignati sunt. Quod ab orbe Christiano universo rebus ipsis magis quam verbis approbatum fuit. Nam ipse scribente contra Pelagianos, usque ad mortem siluerunt universi. Ipse sanctus Hieronymus cum primum dialogos adversus Pelagium emergentem texere coepisset, simul atque profunda & sublimia Augustini scripta vidit, usque ad mortem silentio se damnavit, hæc usus modesta sanè & verà excusatione: Super sedendum esse huic labori, quia si nova, inquit, voluerimus dicere, à clarissimo ingenio occupata sunt meliora. Quod omnibus illà ætate in illa materia scriptoribus usque ad Augustini mortem accidit. Vnde & ipse summus Pontifex Bonifacius, hanc impositam Augustino provinciam suo calculo comprobavit, quando ipsemet, Augustino teste, Pelagianorum scripta ad se delata Romæ in Africam ipsi refellenda transmisit. Sanctæ memorie Papa Bonifacius, inquit Prosper, cum esset doctissimus, adversus libros tamen Pelagianorum beati Augustini Episcopi responsa poscebat.*

Epist. Prosper ad Rufinum in fine.

Epist. Prosper ad Aug.

Epist. ad Rufin.

Epist. 116.

Dial. 3. ante Pelag.

Testatur August. lib. 1. ad Bonif. c. 2. Prosper lib. cons. Collat. sine.

CAPUT XV.

A Romanis Pontificibus Innocentio, Zozymo, Celestino, Leone, Hormisdâ, Felice secundo, & Ioanne secundo magnificentissimè approbata, & consecrata.

Hæc etiam causa est, cur ceteri quoque summi Præsules Catholicæ Ecclesiæ, Romani, inquam, Pontifices sublimem doctrinam ejus de gratia Dei arctissimè amplexi sint, & mirificè commendarint. Nam sanctus Innocentius primus utramque Synodum Carthagenensem atque Milevitanam, & synodicas utriusque litteras, & prolixam epistolam nonagesimam quintam, quarum omnium Augustinus auctor, & duarum scriptor fuit, & librum ejus de natura & gratia, in quibus omnia, aut pœnè omnia Ca-

A pita doctrinæ ipsius de gratia Dei, aut breviter perstringuntur, aut latius pertractantur, peculiaribus ad omnes respondens litteris, & approbavit, & Catholicæ fidei plena celsuit, & magnoperè celebravit. Vnde sæpius dicit se à scribendo temperare, eò quod cõsuet eos cuncta dixisse: nihil ab eis esse prætermisum, nihil suppressum: Eorum relationem Scripturarum testimonij esse plenam, & satis constare, ut doctissimos Sacerdotes cuncta dixisse. Nec decet, inquit, credere, vos aliquid, quod ad causam posset proficere, præterisse. Et peculiaribus Augustini respondens

Innocent. ad Synod. Carthag.

B 3